

สรุป

คำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๗๒๒/๒๕๖๒

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้ร้อง

พลโท ม. กั๊พบวก

ผู้คัดค้าน

ความผิดต่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๑

การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามหมวด ๖ แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นมาตรการในทางแพ่งที่มุ่งบังคับเอาทั้งเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนซึ่งเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว ตลอดทั้งดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวเพื่อให้ตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งเป็นคนละส่วนกับการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคล จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคสอง

ปัญหาเรื่องฟ้องเคลือบคลุมในคดีแพ่งไม่ใช่ปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่ศาลจะยกขึ้นวินิจฉัยชี้ขาดได้เอง เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การแต่เพียงว่า คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุม โดยมิได้ให้เหตุผลว่าเคลือบคลุมอย่างไร จึงเป็นคำให้การที่ไม่ขัดแย้ง ทั้งศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ไม่ได้กำหนดเป็นประเด็นไว้ จึงเป็นข้อที่ไม่ได้วางกล่าวกันมาแล้วโดยชอบในศาลล่างทั้งสอง ต้องห้ามฎีกาตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง (เดิม) ประกอบ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๙

ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐาน จึงต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ผู้คัดค้านที่ ๓ มีภาระการพิสูจน์เพื่อหักล้างข้อสันนิษฐานดังกล่าว

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินทั้ง ๕๗ รายการ พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑

ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนและประกาศตามกฎหมายแล้ว

ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๕ ยื่นคำคัดค้าน ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอให้ยกคำร้องในส่วนรายการทรัพย์สินอื่นที่ไม่เกี่ยวกับรายการที่ ๓๕ และ ๓๙ ผู้คัดค้านที่ ๒ ขอให้ยกคำร้องในส่วนทรัพย์สินรายการที่ ๕๐ ผู้คัดค้านที่ ๓ ขอให้ยกคำร้องในส่วนทรัพย์สินรายการที่ ๓ ถึง ๓๑ ผู้คัดค้านที่ ๔ ขอให้ยกคำร้องในส่วนทรัพย์สินรายการที่ ๓๒ หรือมีคำสั่งให้ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินรายการดังกล่าวก่อนมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ผู้คัดค้านที่ ๕ ขอให้ยกคำร้องในส่วนทรัพย์สินรายการที่ ๔๙ และ ๕๐

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้คืนทรัพย์สินรายการที่ ๑ , ๒ , ๓๔ ถึง ๔๘ และ ๕๒ ถึง ๕๖ ตามบัญชีรายการทรัพย์สินพร้อมดอกผลที่จะเกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ ส่วนทรัพย์สินตามบัญชีรายการทรัพย์สินรายการอื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

ผู้ร้องและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ทรัพย์สินรายการที่ ๓ ถึง ๓๑ พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำสั่งศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ ฎีกา โดยฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๑ มีทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินสองแสนบาท จึงต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลชั้นต้นสั่งรับเฉพาะฎีกาข้อ ๒ ที่เป็นปัญหาข้อกฎหมาย

ศาลฎีกาวินิจฉัยแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้แย้งคัดค้านรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรหัวโหล่งจับกุมนายผดุงศักดิ์ กับนายสุทธิพงศ์ ในข้อหาร่วมกันนำหรือพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร หรือกระทำการใดอันเป็นการอุปการะหรือช่วยเหลือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวให้เข้ามาในราชอาณาจักร หรือกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการอุปการะหรือช่วยเหลือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวให้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย กับข้อหาค้ำมนุษย์ และมีหนังสือถึงสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินบุคคลที่เกี่ยวข้อง เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีคำสั่งมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบรายงานการทำธุรกรรมหรือข้อมูลการทำธุรกรรมเบื้องต้นของเครือข่ายผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ดังกล่าว ตามคำสั่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ ๒.๖/๒๕๕๘ และมีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดไว้ชั่วคราว ตามคำสั่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ ย. ๔๑/๒๕๕๘ และ ย.๔๘/๒๕๕๘ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ศาลจังหวัดนันทบุรีออกหมายจับผู้คัดค้านที่ ๓ ฐานร่วมกันนำหรือพาบุคคลต่างด้าวสัญชาติเมียนมาเข้ามาในราชอาณาจักรหรือกระทำความผิดโดยผิดกฎหมาย และร่วมกันกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์และเรียกค่าไถ่ ผู้คัดค้านที่ ๓ เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน คดีอยู่ระหว่างพิจารณา พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วพบว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มของนายผดุงศักดิ์กับพวก น่าเชื่อว่าเป็นผู้มีพฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์อันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาแล้วเชื่อว่าทรัพย์สินทั้ง ๕๗ รายการ ตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน จึงมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดิน

มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๑ ว่า การรับฟังพยานหลักฐานของศาลเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานเป็นการสันนิษฐานอันเป็นผลร้ายแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ และเป็นการปฏิบัติต่อผู้คัดค้านที่ ๑ เสมือนผู้กระทำความผิด เป็นการขัดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคสองหรือไม่

เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่า

บุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ แต่การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นมาตรการในทางแพ่งที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมและทำลายแรงจูงใจสำคัญในการประกอบอาชญากรรมที่ให้ผลตอบแทนสูง ทั้งเป็นมาตรการของรัฐที่มุ่งบังคับเอาทั้งเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำ ซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนซึ่งเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว ตลอดทั้งดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวเพื่อให้ตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นคนละส่วนกับการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคล แต่เป็นการใช้มาตรการพิเศษที่มีลักษณะเฉพาะในการคุ้มครองประโยชน์ของสังคมและประโยชน์สาธารณะ และศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยที่ ๔๐ - ๔๑/๒๕๔๖ ว่า การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๑ ข้อนี้จึงฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๓ ว่า คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุมหรือไม่

เห็นว่า ปัญหาเรื่องฟ้องเคลือบคลุมในคดีแพ่งไม่ใช่ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่ศาลจะยกขึ้นวินิจฉัยชี้ขาดได้เอง เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การแต่เพียงว่า คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุมไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ได้บรรยายว่าผู้คัดค้านที่ ๓ กระทำความผิดต่อกฎหมายอันเป็นความผิดมูลฐานอย่างไร โดยมีได้ให้เหตุผลว่าคำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุมอย่างไร จึงเป็นคำให้การที่ไม่ขัดแย้ง ทั้งศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ไม่ได้กำหนดเป็นประเด็นไว้ จึงเป็นฎีกาในข้อที่ไม่ได้ว่ากล่าวกันมาแล้วโดยชอบในศาลล่างทั้งสอง ต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง (เดิม) ประกอบพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๙

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๓ ประการต่อมาว่า มีการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์อันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์อันเป็นความผิดมูลฐานหรือไม่

เห็นว่า ผู้ร้องมีพันตำรวจเอกคำรณ พันตำรวจเอกเชิดพงษ์ พันเอกจตุพร พันตำรวจโทเสกสิทธิ์ และนางสาวพัชรียา เป็นพยานเบิกความว่า การกระทำความผิดของเครือข่ายค้ำมนุษย์เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ โดยมีการแบ่งเป็นเครือข่ายและแบ่งหน้าที่กันทำเป็นกลุ่ม เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ พันตำรวจโทเสกสิทธิ์กับพวกทำการจับกุมเรือบรรทุก ซึ่งเป็นเรือที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เรือตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ ต่อมาวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสตูลอ้างว่าเรือดังกล่าวเป็นของตนและแจ้งว่าซื้อเรือมาโดยถูกต้องตามกฎหมายและอยู่ระหว่างขออนุญาตจดทะเบียนการใช้ ขณะจับกุมเรือลำดังกล่าวมีสภาพดัดแปลง มีช่องสำหรับเก็บสัมภาระด้านล่าง สามารถบรรจุทุกคนได้ประมาณ ๑๐๐ คน จากการสืบสวนทราบว่าผู้คัดค้านที่ ๓ มีเรืออีก ๓ ลำ ชื่อ ลาลีน่า ๑ ลาลีน่า ๒ และลาลีน่า ๓ โดยใช้ชื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ครอบครอง ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นหัวหน้าทีมที่จังหวัดสตูล ใช้เรือดังกล่าวไปรับชาวโรฮีนจาจากเรือใหญ่ในน่านน้ำสากลเพื่อนำมาส่งที่บ้านบ่อเจ็ดลูก หมู่ที่ ๑ ตำบลปากน้ำ อำเภอลงขัน จังหวัดสตูล โดยมีคอกกักกันชาวโรฮีนจา ซึ่งนายอาดี้ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ เป็นผู้ดูแล เมื่อประมาณต้นปี ๒๕๕๗

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

เจ้าหน้าที่ตำรวจนำสืบทราบว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มีแคมป์ชาวโรฮิงจาบนเกาะตะรุเตา ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจนำเข้าจับกุมชาวโรฮิงจาจากแคมป์ดังกล่าวได้ประมาณ ๑๐๐ คน ผู้คัดค้านที่ ๓ มาขอเจรจากับชุดจับกุมเพื่อให้ปล่อยตัวชาวโรฮิงจาทั้งหมดแต่ชุดจับกุมไม่ยินยอม ต่อมาศาลจังหวัดนาทวีออกหมายจับผู้คัดค้านที่ ๓ ในความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ เห็นว่า พันตำรวจเอกคาร์ณ พันตำรวจเอกเชิดพงษ์ พันเอกจตุพร พันตำรวจโทเสกสิทธิ์ และนางสาวพัชรียา ต่างเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติกรไปตามหน้าที่ ทั้งเป็นการสนธิกำลังจากหน่วยงานต่าง ๆ หลายหน่วยงาน เชื่อได้ว่าพยานผู้ร้องเบิกความไปตามข้อเท็จจริงที่ตนได้รับรู้มา ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เพียงแต่กล่าวอ้างลอย ๆ โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่น ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานผู้ร้อง ข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องนำสืบมาจึงรับฟังได้ว่า มีการกระทำความผิดมูลฐานเกิดขึ้นและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์อันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๓ ข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๓ ประการสุดท้ายว่า ทรัพย์สินรายการที่ ๓ ถึง ๓๑ ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐานหรือไม่

ผู้คัดค้านที่ ๓ ฎีกาโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์ว่ามีได้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า มาตรา ๕๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี” ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และผู้ร้องนำสืบว่าทรัพย์สินรายการที่ ๓ ถึง ๓๑ เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาในระหว่างที่มีพฤติการณ์กระทำความผิด จึงต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าว เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ผู้คัดค้านที่ ๓ มีภาระการพิสูจน์เพื่อหักล้างข้อสันนิษฐานของกฎหมายดังกล่าว โดยศาลมีอำนาจหยิบยกข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้รับความจากการนำสืบมาใช้ดุลพินิจรับฟังได้ตามสมควรตามพฤติการณ์แห่งคดี อันเป็นอำนาจโดยอิสระของศาลในการค้นหาเหตุผลเพื่อให้ได้ข้อยุติ

ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ฎีกาว่า ทรัพย์สินทั้ง ๒๙ รายการนั้นเป็นทรัพย์สินที่ไม่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานนั้น เห็นว่า แม้ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ จะมีพยานมาเบิกความได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ จัดเก็บรังนกนางแอ่น แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ไม่มีหลักฐานการจ่ายหรือรับเงินค่าจ้าง หรือรายได้จากการซื้อขายรังนกมาแสดง ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยยื่นรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับรายได้ในส่วนนี้ และเบิกความรับว่าไม่ได้นำบัญชีธนาคารที่แสดงรายรับจากกิจการดังกล่าวมาแสดงต่อศาล จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนรายได้จากกิจการบ้านเช่า เห็นว่า รายการเงินได้ตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แตกต่างจากข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบ แม้ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ จะมีบัญชีรายรับค่าเช่าบ้านและสัญญาเช่ามาแสดง แต่เอกสารดังกล่าวก็จัดทำขึ้นโดยผู้คัดค้านที่ ๓ เอง จึงมีน้ำหนักน้อย ทั้งรายได้ส่วนนี้ไม่น่าจะเพียงพอต่อการได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวทั้ง ๒๙ รายการ สำหรับรายได้จากการซื้อขายที่ดินบนเกาะหลีเป๊ะในปี ๒๕๕๑ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ เห็นว่า ที่ดินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่ามีการซื้อขายกันส่วนใหญ่เป็นที่ดินมือเปล่า ไม่มีเอกสารแสดงสิทธิในที่ดิน สัญญาซื้อขายที่ดินล้วนแต่เป็นเอกสารที่สร้างขึ้นเองระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้ซื้อแต่ละราย

จึงไม่มีน้ำหนักให้เชื่อถือ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่มีหลักฐานการรับจ่ายเงินค่าที่ดินมาแสดงว่ามีรายได้จากการขายที่ดินตามที่กล่าวอ้าง และเบิกความว่าในการซื้อขายที่ดินจะชำระเป็นเงินสด แต่ที่ดินมีมูลค่าสูงมาก จึงเป็นพิรุธน่าสงสัยว่าผู้คัดค้านที่ ๓ มีรายได้จากการซื้อขายที่ดินบนเกาะหลีเป๊ะอย่างไรก็น่าสืบจริงหรือไม่ ส่วนรายได้จากการจับสัตว์น้ำ การขายน้ำยาฆ่าพยาธิ และกิจการโรงแรม ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ไม่มีพยานหลักฐานมาแสดงเช่นเดียวกัน พยานหลักฐานที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบมาจึงไม่สามารถหักล้างข้อสันนิษฐานตามบทบัญญัติดังกล่าวได้ กรณีรับฟังได้ว่าทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ถูกยึดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยให้ทรัพย์สินรายการที่ ๓ ถึง ๓๑ ของผู้คัดค้านที่ ๓ ตามคำร้องของผู้ร้องตกเป็นของแผ่นดินนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๓ ข้อนี้นับไม่ขึ้นเช่นกัน

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ